

ТОБІ МИНАЄ П'ЯТДЕСЯТ

Тобі минає п'ятдесят?
І ти від цього засмутився?
Не варто, брат, переживать,
Ти лише вдруге народився!

Весь перший вік ти розкидав,
А зараз час уже збирати
З лихвою, що колись віддав,
Та смак від збору відчувати.

Ось дім, робота і планшет,
Сім'я під боком – син, дружина,
Звання є, університет,
Міцна опора та пружина.

Як кажуть, двічі не вмирать,
А ще яких тривог чекати?
Все знаєш, що хотілось знать,
І є все, що хотілось мати.

Лишається цінити все,
Що на віку послала доля,
Вона ще більше піднесе,
Як тільки буде божа воля.

Але багато не шукай,

Найбільші цінності у тебе:
Люби дружину й зберігай,
Вчи сина стільки, скільки треба.

Що маєш, завжди бережи,
Та тим, що сам умієш дати,
Як найціннішим дорожи –
Від себе слід добра чекати.

Тобі минає п'ятдесят?
Прийшов той вік, щоб жити й жити,
І більше встигнеш у стократ,
Ніж встиг, лиш треба захотіти!

Пінисті келихи ще раз
За тебе, Ігоре, тримаєм,
Бажаємо без пишних фраз,
Хай справжнє щастя не минає.

Тобі сьогодні п'ятдесят?
Тоді пора пообіцяти,
Що зможеш стільки ж розмінять,
Якраз і час, щоб починати!

Дата написання вірша: 2021-01-15